

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1210009003

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กุง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 16 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 9 แม่กุงน้อย ตำบล หุ่นต้อม อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	492746	Y(UTM)	2054818	X(UTM)	492746	Y(UTM)	2054818	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		12.0		3.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		10.0		3.0		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท้อลอด	ท้อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท้อ	- ช่อง	
	ท้อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท้อ
- อื่นๆ		ฝายเก่าชำรุดเสียหายใช้งานประตุไม่ได้ มีความกว้างของตัวฝาย 30.0 m.						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		10.0		3.0		1:1.5		

วัสดุที่ใช้คาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การคาดผิวของลำน้ำ ไม่คาดผิว

เป็นแม่น้ำสายธรรมชาติไม่มีการคาดผิว
ปกคลุมลำน้ำด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4
ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (มีวัชพืชเติบโตเต็มตลิ่งของแม่น้ำ)
- > โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (ฝายเก่าประตูน้ำไม่สามารถเปิดให้มีระดับที่สูงที่สุดได้)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลหุ่นต้อม

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
มีฝายคอนกรีตพร้อมประตูระบายน้ำขนาดความกว้างของสันฝาย 30.0 m. มีประตูน้ำทั้งหมด 5 ช่อง มีความกว้างของประตูน้ำช่องละ 1.8 m. มีช่องน้ำล้น 4 ช่อง เป็นฝายที่อยู่ในน้ำแม่กุง โดยทั้งทางด้านเหนือน้ำและท้ายน้ำของตัวฝาย มีวัชพืชขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นในลำน้ำ และเป็นฝายที่สร้างมานาน ทำให้มีวัชพืชและการเปิดปิดของประตูน้ำขัดข้องทุกบาน ส่งผลให้เมื่อน้ำในลำน้ำแม่กุงมีปริมาณมาก ประตูน้ำไม่สามารถระบายน้ำออกได้อย่างเต็มที่(ประตูน้ำไม่สามารถเปิดให้มีระดับ สูงที่สุดได้) ทำให้น้ำระบายออกจากช่องระบายน้ำล้นได้เท่านั้น ดังนั้นน้ำจึงเอ่อล้นด้านเหนือน้ำของตัวฝายเข้าท่วมชุมชนโดยรอบลำน้ำแม่กุง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาด พื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของ แมนนิง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $37.5 \text{ m}^3/\text{s}$ ซ่อมแซมประตูฝายให้สามารถใช้งานได้ทุกบาน เมื่อเข้าสู่ช่วงฤดูฝนให้ทำการเปิดประตูฝายให้สุด เพื่อให้สามารถระบายน้ำออกจากลำน้ำได้ทัน พร้อมกับการวางแผนมาตรการการขุดลอกให้เหมาะสม

รูปภาพประกอบ

